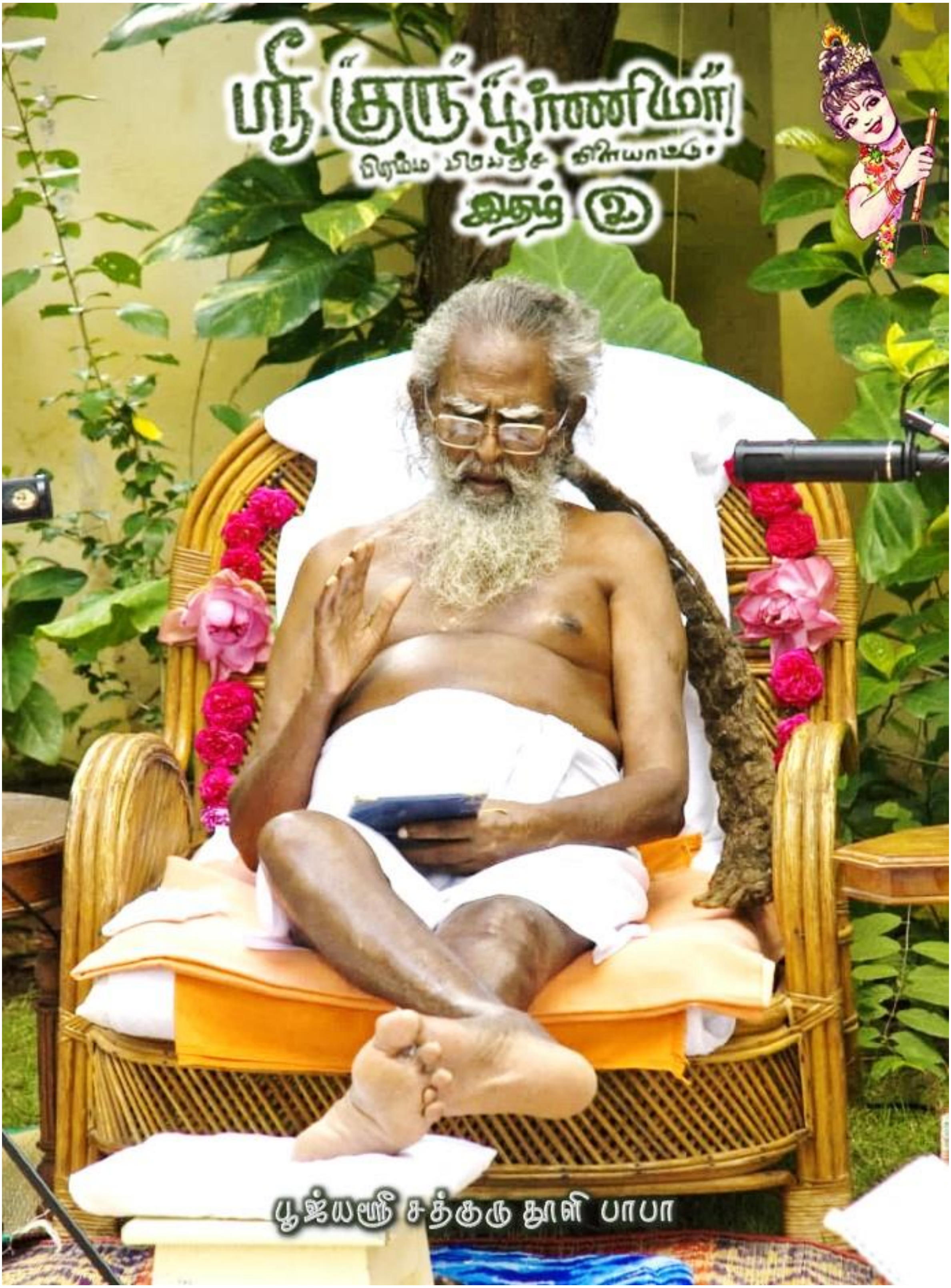
ஸ்ரீ குரு பூர்ணிமா!
இதழ் ௨
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

ஸ்ரீ "குரு" "பூர்ணிமா"!

பிரம்ம பிரபஞ்ச விளையாட்டு

இதழ் ௨

பொருளடக்கம்

1. முடிவு--67
௨. ஆதி மூல மஹாகாரணம்------------------------------------௮0
௩. வினை--௮5
௪. பிரம்ம பிரபஞ்ச சிருஷ்டி------------------------------------௯0
5. பாபநாசம் எப்படி?---101
6. ஹரிஹர் - ஓர் விளக்கம்------------------------------------110
7. அன்பர் தபால்---A

எல்லாம் நீ!

பிரம்மப் பிரபஞ்ச

விளையாட்டு என்பதை,
ஒர் ஸ்ரீமஹான் என்ன?
எப்படிச்சொல்கிறார் என்றால்?

மெ ட வு!

மனதின்! வசம் அகப்பட்டோர் மட்டும்,

காமக்காஞ்சன! (பெண், பொன்!)

ஆசைகளை, விடமுடியாமல், ஒர் மிரட்சியும்

சந்தேக, கலக்க, பய மும், கொண்ட நிலையில்,

அவர்கள் கேள்வியாவது?

மனதை! இருந்த ஒன்று, **ஏன்!**

மூன்று **பாதை!** களாக வேண்டும்???

அது ஹயன்! ஹரி! ஹரன்! என்ற நாமம் தாங்க வேண்டும்?

மேலும், மூன்று பாதைகளாக, ஏன் மாற வேண்டும்?

அது ஸ்ரீபிரம்மதேவன்! ஸ்ரீமந் நாராயணன்! ஸ்ரீசிவபெருமான்!

என்ற **கர்த்தா!** (ஸ்ரீபகவான்) ஏன் எனஆகவேண்டும்?

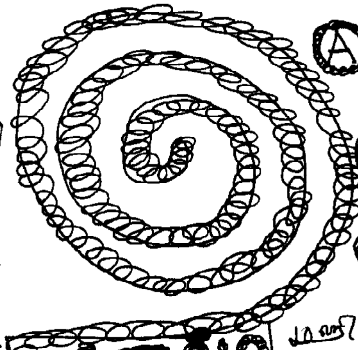

(68)

(A) பிரேமை மஹாமாயா!
(B) ஆனந்த மஹாமாயா!
(C) பிரபஞ்ச மஹாமாயா!

மஹாமாயா! என முடிக்கிறார்

பிரம்ம

பின் அதுவே, அனேக பறவைகளாகி, நம்மை அனைத்தையும், ஜீவ கோடிகளாகவும் ஏன் மாற வேண்டும்?

அது தான் தாயே, அம்மாவே சுகமாக இருக்கவாமே?

இந்த விளையாட்டு ஏன்? ஏன்?? ஏன்??? என அவஸியம் கேட்கிறீர்கள்?

எம் ஆத்மானந்த குழந்தைகளே!

அது சும்மாவே சுகமாகவே தான் தாயே!

இருக்கிறது. இதுவே சத்யம்

அது தன் **கருணையின்** திருஷ்டியினால்,

பிரம்ம, பிரபஞ்ச, விளையாட்டு

தனக்குத் தானே! தன்னந்தனியாய்!

தனக்கு உவமை ஈடு இணை இல்லாத தானே,

முடிவு

மஹாமாயை என்றால்?

மஹிமையும் (69)

பிரவாகமும்

என பொருள் படும்.

(A) பிரேமை மஹிமாவும்:-

நாம ரூப ஜகஜீவ அனைத்து

குண தோஷ விஷய

தோற்றங்களையும்

மாயா

ஓர் விளையாட்டு, விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

எப்படி என்றால்?

தம் நிழலாகிய மாயாவை, வைத்து,

மாயாவின் மகனை மனதை, இணைத்து,

மாயாவினால், தோற்றங்களையும்,

மனதினால், நாம ரூபங்களையும்,

அந்த நாம ரூபங்களை, சொந்தம் கொண்டாடும்

நிலையில்; உடைமை, & உரிமை,

(மனங்களில்) யின் நிலையில், அனேக குணங்களையும்,

தமக்குத்தாமே, ஏற்படுத்திக் கொண்டு;

தன்னந்தனியாய், தனித்த நிலையில், அதுக்கு

ஈடு இணை, இல்லாமல், உவமை இல்லாமல்.

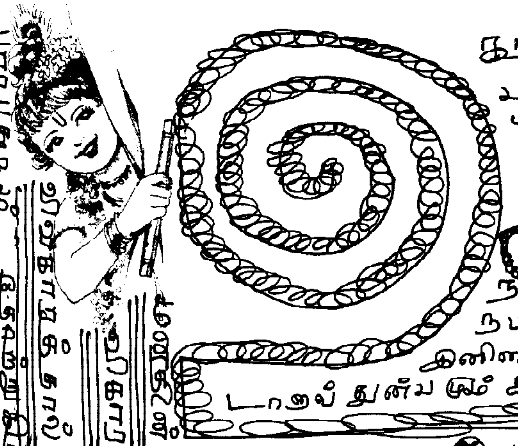

கற்பனையை பண்ணாமல் ஸ்ரீபகவத் சொரூபமாக

சர்வாரம்ப பரித்தியாகி பாவனை பண்ணவும். ஆனந்தமயமாவீர்

நாமரூப உறவு சுற்றம் நட்பில் இனிமை வேண்டாம்.

இனிமை என்றால் இன்பமும் உண்டானால் துன்பமும் ஜனனமரணமும் உண்டு.

மனதின் விகார விவகாரத்தால் பாரபக்ஷம் செல்கிறது.

அதுமட்டில்! விரியாகிறது.

ஆனால் இங்கு:- அறிவால் **பேரறிவை!** அடைந்தோர் மட்டும், அப்படியே, அதனுடன் கலந்து, ஒன்றி கரைந்த நிலையில், பரப்பிரம்மானந்தமாக **மஹாமௌன ஸ்திதியில்!** சும்மா சுகமாயிருக்கின்றனர்.

ஆனால்?

மனம்! வசம் அகப்பட்டோர் மட்டும்,

,, மயக்கத்தில் விழுந்தோர் ,, ,

உடைமை உரிமையை விடாதோர் ,, ,

நாமரூப சொந்த பந்தத்தில் சிக்கியோர் ,, ,

பாடம், படிப்பு, பட்டம், பதவி, பணம், பெண்,

அங்கு எல்லாம் அவனே! (71)

என்ற ஆனந்தம் பொங்கித்தும்ப வேண்டும். சந்தேகம் வேண்டாம்.

உ பிரமஹம்ச மஹாபாவம்:- பிரபஞ்சம் என்றும் இயற்கை

செயற்கை யான் மயக்கம் இல்லை.

போட்டி பொறாமையில், சிக்கி சிதைந்து தவித்த நிலையில், மோகத்தில்! காமக்காஞ்சனை!

(பெண் & பணம்) ஆசைகளை விடாதோர் மட்டும்

நாமரூபங்களை, சுட்டிக்காட்டி, அது போச்சே! இது போச்சே! இப்படி ஆச்சே! அப்படி ஆச்சே! கெட்டுப் போச்சே! கெட்டுப் போனேனே! கெட்டுப் போனேனே! கெடுத்துட்டானே! பாவியாய் போனேனே! பாவியாப் போனேனே! தெய்வம் ரொம்ப சோதிக்குதே! தெய்வத்துக்கு கண் குருடாய் போச்சே! கருணையே இல்லாத கல் நெஞ்சு தெய்வம்! நான் படற கஷ்டத்தை பார்த்தும், கல்லாய் போச்சே தெய்வம்! என் இன்னமும், அநேக விதமாக, புலம்பி புலம்பி, ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ! என மாரடித்துக் கொண்டு மாய்கின்றனர்.

அதுமட்டுமல்ல
... வர் யாரெனும் நாம்
உடைமை உரிமை
என்ற மனமடமையால்
அவர்களை பகைவராம்

செயற்கை என்பது 72
நவநாகரீக
போதையால்
இன்ப மயக்கம் ஆகும்.
இயற்கையோடு அகவய
இறைவனோடு ஒன்றாய்
பழகும் அங்கு நான் / என்னில் / எண்ணத்தை / விடும்.

இப்படி இவர்கள், அவரை அடித்து சாவதற்கு,
இவர்களின் **வஞ்சமாயாமனமே!**
காரணம் ஆகும். **(கள்ளமனமே)**
(அவர்கள்காரணமல்ல)
அவர்களல்ல! அவர்கள்
அதுவாகிய அவனே! அவனாகிய அதுவே!!
மனது! விடமுடியாமல் அழிகின்றனர்.
இதை இப்படி உணரவுமே!
அம்மனமோ அம்மாயாவசம் (நாமரூப மயக்கத்திரை)
அம்மாயாவோ அவன்வசம். (ஸ்ரீ பகவான் வசம்)
அவனே **அதன் அம்சம்!**
" உன் வசமும்! உன் அம்சமும் ஆவான்.
அவன் உன் வசமும், உன் அம்சமும் ஆவதுஎன்றுணர்

பிரம்ம! (73)

மஹாவாக்கி:-
இந்த அறிவு சுரூபமான
பிரம்மார்ப்பணம்!

எல்லாம் ஒன்றே! அது
அவனே! அது யாவுமே!
யாவுமே அது! என முடிக்கக்
கொண்டு இயக்கம் அற்ற நிலையில் அதுவாகவும்
இயக்கம் உள்ள நிலையில் அவனாகவும் உணர்ந்து முடித்துக் கொண்டு.

சர்வார்ப்பணமே!

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னுள்! எல்லாம் உனதே!!!

அவன் உன் வசமும் உன் அம்சமும் ஆனபின்

மனக்குறை கவலை ஏது??

பயதுக்கம் ஏது??? சந்தேக கலக்கம் ஏது????

எல்லாம் நீயே!

என மனதை விடு.

" " என அவனை தொடு.

அதனால் நாம ரூப, ஜட ஜீவ, தோற்றம், உன்னில் விட்டு ஓடிவிடும். நீ அதுவாகவே இருப்பாய்.

என்றென்றும் நீ அதுவாகவே இருக்கிறாய். இது
சத்தியம்! சத்தியம்! சத்தியம்!

எல்லாம் ஒன்றே! அது அவனே!

பாபா.

அது யாவுமே! அது நீயே! இது சத்தியம்.

மாயா! (74)

சம்பந்த சூழ்நிலையே இயற்கை என கூறப்படுகிறது. இயக்கமும்! தோற்றமும்! இயல்பானது. அறிவு விகாரமும்! விவகாரமும் ஆகும். தோற்றுவது செயற்கையின் **மனம்** (நாமரூபமானவை)

இயற்கையே! இறைவன்!

இறைவனே! இயற்கை!!

நாமரூபமே! செயற்கை!

செயற்கையே! நாமரூபம்!!

மனமே! ↑ நாமரூப குணதோஷம்!

நாமரூப **குணதோஷமே!** மனம்!!

ஆகவே? நாமரூப தோற்றங்களின் **கற்பனையே!** குணதோஷமாகவும்; அதுவே புண்ணிய பாவமாக மாறுவதால், ஜன்ம தொடர் வருகிறது. ஆகவே? முறையாக சர்வார்ப்பணமும்! பின் பிரம்மார்ப்பணமும்! செய்தாலன்றி **ஜீவன்முக்தி** இல்லை என்பதே ஆதிபரிபூர்ண ஞானிகளின் ஸ்வய அனுபவமாகும்.

பாபா.

முடிவு

உண்மை! சாமி என்றால் பொய்மை ஸ்வாமி என்றால் உண்மை!

ஒன்றை இதுதான் என்று உள்ளபடி உணர்வது **அறிவு!** ஆகும். **75**

ஒன்றில் மற்றொன்றை காண்பதும் மாற்றத்தால் ஒன்று மற்றொன்றாய் மாறும் நடப்பில் மயங்கி நிற்பது **மனம்!** ஆகும்.

(1) **சாமியார்?** என்ற கேள்விக் குறி வேண்டாம்.

ஸ்வாமிநாம்! என ஆகவேண்டும்.

(2) **நம்பிக்கையே!** உன் ஆன்ம நண்பன்.

சந்தேகமே! உன் ஆன்ம எதிரி!

(3) **இறைதை!** உணர்வு இருந்தால் நீ வென்றுவிடு!

உணர்ச்சி உணர்ச்சி இருந்தால் ஞானை மறைக்கும்.

(4) **குற்றம்குறை!** நீங்கக்கற்கவும். நீக்கிக் கற்கவும்.

"

(5) **வித்தை!** என்றால் **ஞானம்!** ஞானம் என்றால் **அறிவு!** அறிவு என்றால் **ஆத்மா!** அமலனாம்.

(6) **அவித்தை!** என்றால் **அஞ்ஞானம்!** அஞ்ஞானம் என்றால் **மனம்&புத்தி!** மனம் புத்தி என்றால் **அத்மா!** அஞ்ஞானம் அல்ல.

கடவுளே என்றும்,
இறைவா ,,
பகவானே ,,
ஈசனே ,,
அழைப்பது தெய்வமாம்

76

பர அம்சம் உடையதாகும். அது செயல்படாத ஒன்றாகும். ஆனால் பிறவா நிலைக்கு வழிவகுத்து கொடுக்கும். அது நாமரூப ஜகஜீவ தோற்றத்திற்கு பயன்படாததாகும்.

பிரம்மன்/ நாராயணன்/ சிவபெருமான்/ ஆகிய மூவரும், இருப்பும்/ தோற்றமும்/ பெற்றார்களேயன்றி, ஐக்கம்/ இம்மூவரிடமும், இல்லையென்று, ஓர் இடத்தில் ஒன்றாயிருந்தோம். அதன் காரணமே யாதெனில், இம்மூவரும், மூன்று பெரும் பாறையாகி/ ஓர் பாறையின் தோற்றம்/ மட்டும் எடுத்தார்கள்.

பின் அவர்களின் நிழலாகிய யோகமாயாவிரல் ஸ்ரீ (ஹயன்/ ஹரி/ ஹரன்/ =) பிரம்ம தேவன்/ ஸ்ரீமந் நாராயணன்/ ஸ்ரீ சிவபெருமான் என்ற மூன்று நாமரூபம்/ பெற்றிருக்கின்.

இம்மூவரும் இருப்பாய் இருக்கும்போது, மணல் ஆகும்.
,, ஓர் தோற்றம் எனஆகும் போது, பாறை ,, .
திரிகர்த்தர்கள் என்றும்.
,, ஸ்ரீபகவான் என்றும் ஆகும் போது, நாமரூபம் பெற்றிருக்கின்றனர் என உணர்க.

நாராயண என்றும் ,, 77

இவனே ,,

அசைப்பிய தெய்வமாம்
நாமரூபஜக ஜீவ
காரிய ஸாக்ஷி
ஆகவும்.
பிரம்ம தேவா! என்பது

பர சொரூப ஸ்திதியை நோக்கில்
இம்மூன்றும் நாமரூப ஜகத்திற்கு பயன்படாது.

மண்ணே பாறையாகும்
மண்ணாகும் பாறையே

மேலும் இம்மூவரும், ஸ்ரீபகவான் என ஆனையும்,

இம்மூவரும் வரவும் இல்லை. வந்தார்கள் என்ற தோற்றமும் இல்லை.

போகவும் இல்லை போனார்கள் என்ற மறைவும் இல்லை.

இருக்கிறதானால் இருப்பை மட்டும் உடையவர்களாகும்.

ஆனால் இவர்கள், நிஜவாகிய மாயா!

இவர்களுக்கு நாமரூபம் கொடுத்து தக்க!

வைத்துக் கொண்டு: இவர்கள் மேலமாக

இவர்களே செய்தார்கள்! செய்கிறார்கள்!

செய்வார்கள்! என்ற இயக்கத்தை

உண்மையென்ணி மனதை! உடையவர்களிடம்

மட்டுமே நம்ப வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது மாயை.

78

நாராயணா என்ற
நிலையில் புரிபவ

நாமரூப
தெய்வங்கள் ஸ்மரிப்பதும்,
சிவனே என்ற நிலையில்
புரிபவ சிவ வடிவு நாமரூப
தெய்வங்களை ஸ்மரிப்பதுவும், நாமரூப ஜக
ஜீவ தோற்றங்களில் நடந்த பவன் தரும்.

இம்மூவரும், ஸ்ரீபகவான் என்ற மெய்யனையும்,
இந்த மாறா மாயாவிருள்தான், மெய்ஞானி
ரிகள் என, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறி
கிறோம்.
ஆனால் அறிவை உடையவர்கள் மட்டும்,

இருப்பது ஒன்றே, என்றும்;

அதாவது ஸ்ரீபகவானும் ஒருவனே, பரமும் ஒன்றே!

என்றும்; நடப்பது நலமே, என்றும்;

தாம் அடங்கி, நாமரூப ஜக ஜீவ உலகை அடக்காமல்

சும்மாவே! சுகமாகவே! ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள்
மேலும், பிரம்ம தேவன், நாராயணன், சிவபருமான்
ஆகிய மூவரும், வரவும் இல்லை ஆதி இல்லை
அம்மூவரும், போகவும் மறையவும் இல்லை! அதாவது
அந்தமும் இல்லை. ஆகவே அம்மூவரும்,

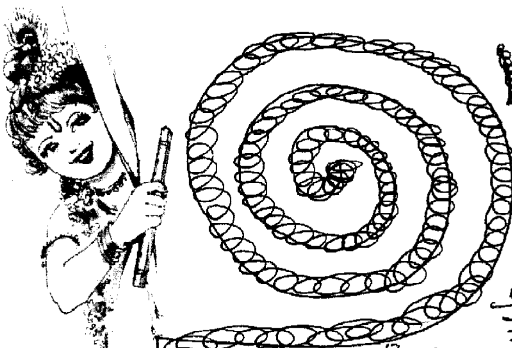

மாயா! 79

இவ்வியாவும் இம்
மூவரும் நாமரூபமும்
இயக்கமும் மற்று
திரிகர்த்தக்கள் என்ற

ஸ்ரீபகவன் நாமமாலை பெற முடியாது
என்பதே ஆதிஸ்ரீஞானிகளின் வாக்கு

பரம்! என்ற மண்ணிலிருந்து தாம்தாமே,
பானைகளாகி! அந்நியவில்
ஹயன்! ஹரி! ஹரன்! என்ற தோற்றம்
மாத்திரம் ஆகி, மண்ணே பானைகளாகி!

அதே பானைகளே! நம் மாயா விளைவில்
முறையே பிரம்மா! நாராயணன்! சிவபெருமான்!
என்ற நாமரூபத்தை! தாம்தாமே
தாங்கி மாயாவை தம் காரியமாக வைத்துக்
கொண்டு தாம் பற்றப்படாமல், காரணமாக
இருந்து கொண்டு, ஸத்வ நிலையில் த்ரி
கர்த்தாக்கள் (ஸ்ரீபகவன்) நாமமாலையும்!
தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்! என உணர வேண்டும்

ஆதி வஸ்துவாகிய

அது ௪0

கோடி கோடி கோடி
சூரியப் பிரகாசமும்
அதன் முன் ஓர்
மின்மினி பூச்சியின்
ஒளியை ஒக்கும் என்றும்

7A பால் வெண்மையாலும் பல ஆயிரம் மடங்கு

ஆதிமூலமூலாகாரணம் | காலம் | தேசம் | வர்த்தமானம் | மனம் | வாக்கு | காயம் | நாமம் | ரூபம் | குணம் | குறி |

ஆகிய இந்த 10 ம் கடந்ததான, காலாதீத பர சொரூபத்தை | பரப்பிரம்மத்தை |

சொல்லவோ, விளக்கவோ, உணர்த்தவோ, தொட்டுக் காட்டவோ, சுட்டிக் காட்டவோ, முடியாத ஒன்றை | வாக்கின் விளக்கத் திறன் கொண்டு, ஆதி | ஞானிகள் | எப்படி

இ தூய வெண்மை என்னும் றைநிலை ன் நிலையில் (சி) மிக மிக இதமான குளிர் உடைய தென்சுகம் அனுபவ ஸ்ரீ மஹான்களின் வாயிலாக அறிகிறோம். விளக்குகிறார்கள் என்றால்? அதற்கு ஓர் நாமாவை! மட்டும் பேரறிவு! நிலையில்; சதாசிவம்! எனசூட்டினார்கள். சதாசிவம் என்றால், சர்வசதா சிவ(பிரம்ம)மயமாகவே சும்மாவே சுகமாகவே இருப்பதாகும். இந்த சிவபிரம்ம சொருபத்தை, வாக்கிய விளக்கக்கிற்காத உவமானநிலையில் அகண்டபால்வணமன்! என்றார்கள். (தனக்கும் பிற யோஜனம் இல்லை. தமக்கன்னியமாய் எதுவும்! எவரும்! இல்லவேஇல்லை) இதுவே சதா சிவத்தின்! யாம் யாமாகவே இருக்கிறோம். என்ற இருப்பு தன்மையை! குறிப்பதாகும்.

நீ மேலே கூறிய (௪௨) இந்த பக்தி ஒலியும்; **வரி** வடிவிலும்! **வாக்கு** நிலையிலும்! சொல்லவோ! உரைக்கவோ! விளக்கவோ! முடியாத ஒன்றே **அது!**

விபரம்! (முடிந்த! நிகழ்! வரும் காலமாகும்)

1 காலம் = மூன்று காலங்களாகும்.

௨ தேசம் = கண்டம்! தேசம்! நாடு! நகரம்! கிராமம்!

3 வர்த்தமானம் = லாபநஷ்டம்! இன்ப துன்பம்! புண்ணிய பாபம்! போக்கு வரவு! கொடுக்கல் வாங்கல்!

௪ மனம் = ஸங்கல்ப விகல்ப (குற்றம், குறை, நல் & தோஷ) எண்ணங்கள்

5 வாக்கு = எண்ணம்! **சொல்!** செயல்!

6 காயம் = ஸ்தூலம்! சூட்சுமம்! காரணம்! ஆகிய சரீரங்கள். முறையே பஞ்சபூத சரீரம்! மனோவடிவ சரீரம்! உறக்க வடிவ சரீரம்!

7 நாமம் = மனித இனம் உட்பட நடப்பன! பறப்பன! நீந்துவன! ஊர்வன! தாவர வர்க்கங்கள்! மற்றும் ஜடசொரூப நாமங்கள்!

௮ ரூபம் = மேலே கூறிய அனைத்து நாமங்களையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வடிவங்கள்.

9 குணம் = முக்குணங்களும்! கலிதோஷ குணங்களும்!

10 குறி = தொட்டுக் காட்டவும், சுட்டி உணர்த்தவும்!

இதுதான்! எனது நிர்குணம் பக்தியும் அடையாள சின்னம்!

இ

ஜீவாணுக்களின் (63)
நிலையால் ஜீவ
சரீர கோடானுகோடிகளும்
பரமாணுக்களின்
நிலையால் ஜடசொரூப! கோடானுகோடிகளும் என உணர்க.

இங்கு இப்படி உவமானமாக கூறிய, இம்
மண்! ஜீவாணுக்கள்! என்றும்
பரமாணுக்கள்! என்றும், ஸ்ரீமஹான்
களால், அழைக்கப்படுகிறது. தாவரங்கள்

குறிப்பு:— அனைத்து ஜீவ கோடிகளின் தூல!
இருப்பின் நிலையால், ஜீவாணுக்கள் ஆகிறது.
ஜட! சொரூபங்களான, மண்! மலை! இப்பூமி!
மற்றும், கோடானு கோடி, அண்டங்கள்! கோள்கள்!
சூரிய சந்திராதிகள்! (அண்ட, ரண்ட, பிரம்மாண்டங்கள்)
அனைத்து இருப்பின் நிலையால், பரமாணுக்கள் ஆகிறது.

இம் மண்ணானது, இருப்பனவ் இணக்கத்தையும்!
,, ,, பிணைப்பனவ் இறுக்கத்தையும்!
உடையதாகிவிடுகிறது. இம் மண்ணானது, ஒன்றுடன் ஒன்று
இணங்கிப்பிணைந்து! இறுகிய!
தன்மையால், தனக்குதானே! தான்தானய்!

இதுவே என்ன (84)
உணர்த்தப்
படுகிறது என்றால்?
ஜட கட படாதிகள்
எல்லாம் ஜீவாணுக்
களும் / பரமாணுக்களும்
இணைந்த பிணைந்த ஒன்றே

அதும் என்னும் அதுக்கு அன்னியம் இல்லை
இல்லை என உணர்ந்து

பாறைகாட்டும் குதி

பெற்று விடுகிறதென்றும் பெற்று விட்டதென்றும்

ஞானிபெ / பெற்ற ஸ்ரீமஹான்களால் உணர்த்தப்
படுகிறது.

இப்படி தாம் தாமே உருவான /
பாறையே / மகேசன் /
ஆகும் என, ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவ வாக்காகும்.
இம்மகேசனே மகத்தின் / அதிபதி.
இவன் முன் மக்கத்தில் சென்றியுள் படி ஜட
சொரூப கோஷ்டம் / அநித்யம், இவன்
திருஷ்டி என சொல்லப்படாது. அநித்யம்
இவன் மயமே / ஆகும்.

உன் எண்ணமே சொல்லாக வடிவெடுக்கிறது. அச்சொல்லே செயலாக முடிகிறது. அச்செயல் உடலால் செய்து வினைப் பெருக்கம் உண்டாகிறது! என உணர்

85

7 B வி...னை!

வினைப் போகமே, ஓர் தேகம் கண்டாய்.
வினைதான் ஒழிந்தால், தினைப்போதளவும்
நில்லாது கண்டாய்!
என தன்னை உணர்ந்த, ஞானிகள் சொல்வர்.

A வினைதேகம்:— புண்ணியமும்! பாவமும்! நல்வினை, தீயவினை யென்று அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டுமே ஒன்றே. அதாவது, ஓர் நாணயத்தின், இருபக்கம் எப்படியோ, அப்படி ஒன்றில்லாமல், மற்றொன்றில்லை! என்பதே சத்தியமாகும். இவ்விருவினையும், எண்ணத்தில் விளைவதாகும். எப்படி இவ்விருவினைகளையும், அறிவது என்றால்?

நாமரூப, இக ஜீவ, உறவு சுற்றம், பொருள்கள்

எனது! என அபிமானித்து, எண்ணம் எழுந்தாலும்,

நான்! என்னால்! என அஹங்கரித்து எண்ணம் எழுந்தாலும். அவ்வெண்ணமே,

வினை ஒழிந்தால் தேகம் இல்லை! (46)

என்றால் :- மன எண்ணம் முழுமையாக அழிய வேண்டும். அங்கு ஜீவகர்த்தத்துவம் முழுமையாக அழிந்து ஈசகர்த்தத்துவம் முழுநிலை பெற வேண்டும்.

சொல்லும், செயலுமாக, (தூவத்தால்) வடிவெடுத்து நின்று, கண்டு: புண்ணிய பாவம் என ஆகிறது.

(B) அவ்வினை தேகம், ஒழிய வேண்டுமானால்? அதாவது வினை, ஒழிந்தால் தேகம், இல்லை. தேகம் ஒழிந்தாலும், வினை உண்டு.

காரணம் :- எண்ணமே (மனமே) வினையாகும். ஆகவே மனம், (எண்ணம்) இறந்தால் வினையும் இல்லை. வினை பொருந்திய தேகமும் இல்லை.

(C) வினை, சேர்ந்த விதம் :- ஜீவ, கர்த்தத்துவத்தால், வினை சேர்கிறது என உணர்க.

தேகம் ஒழிந்தால் வினை உண்டு (87) என்றால்:- இந்த ப்ராரப்த பாவம் வினை முடிந்து நாசமானது ஆனால் ஆகாமிய மூட்டை பழம் பெரும் மூட்டையால் சஞ்சிதமும் வினையாவதை கொடுக்கிறது.

ஜீவ கர்த்தத்துவம், நான் / எனது வடாக நிலையிலும் சேர்கிறது. கை வினைதோடி பழக்க வழக்க (வேக்கு) (செய்கை) சேர்க்கை வகையாலும் சேர்கிறது. ஆகவே ஸ்ரீமான்கள் கூடா நட்பு கூடாது! என்பர்.

இது மேச்சலில் ஆரம்பமாகி செயலில் முடிவடைகிறது.

மேலே கூறிய நிலையில் வினையின் பெருக்கம் ஆகிறது.

ஒவினை ஒழிய வேண்டுமானால்:- தேகம் பொறுப்பாகாது. அது வெறும் ஜடசொரூபமே.

மனமே பொறுப்பாகும் இந்த மனமானது ஜீவ கர்த்தத்துவத்தை விட்டு ஈச கர்த்தத்துவத்தை உறுதியாக பற்ற வேண்டும்.

நாமாக கேட்டு வாங்கிய வினை 48 என்று இறை குரு உணர்வுடன் நாம் அடங்கி தாவ கர்மாவில் ஈடுபட்டால் எல்லாம் இயல்பாகவும் சிரமம் இல்லாமலும் நடைபெற்று முடியும்.

இந்த ஈசு கர்த்துத்துவம்/ நிலை பெற, உடல்/ உலகம்/ உறவு/ பணம்/ போக்கு வரவு/ கொடுக்கல் வாங்கல்களில்/ **பழக்க** தோஷ/ **வழக்க** செய்கை/ இவை அனைத்திலுமே முன்கூறிய சர்வார்ப்பணம்/ நிறைய வேண்டும். மேலே கூறிய, ஆறின் நிலையில், குறைய வேண்டும்.

நிறுத்த முடியாது/ நிறுத்த கூடாது/ நிறுத்த இயலாது/

(E) நிறைவு/ பெறும் வழியாவது/

எல்லாம் நீயே/ எல்லாம் உன்னால்/ எல்லாம் உனதே/ என்ற சர்வார்ப்பணம்/ உறுதி நிச்சயம் ஆனால்?

ஜீவ/ இருப்பும்! இயக்கமும்! உடைமைகளும்/

அனுபவமும்/ இல்லாமல் சர்வ நாசமாகும். பின் உன் அனுபவம், எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை?

இப்படி நடக்க வில்லையே இது கிடைக்க வில்லையே என ஆத்திர அவசர ஆவேசம் கொண்டால் அக்காரிய மந்திரவி காரியமும் சிதறும். கர்மாவும் பெருகும். நிதானம் தேவை.

1 பேச்சை குறை! 2 விட்டுக் கொடு!

3 எதையும் நலமே என, ஏற்கப் பழகு!

4 ஆத்திரம், அவசரம், வேகம், வேண்டாம்!

5 பொறுமை, பணிவு, கனிவு, வேண்டும்!

6 நடந்து முடிந்த, காரிய எண்ணம் வேண்டாம்!

7 நடைபெறப் போகும், காரிய கற்பனை வேண்டாம்!

8 நடைபெறுவதை, சந்தேக பய கலக்க கற்பனை வேண்டாம்!

9 இகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் ஒன்றே! அதுவாக்கின் மாயை ஜாலமே!

10 வினை! மனம்! விதி! ஒழுங்காகவே நடைபெறுகிறது, உன் சந்தேக, கலக்க பய கற்பனை, அதை வலுப் பெறச் செய்கிறது.

பார்த்தது போதும்! கேட்டது போதும்! பேசியது போதும்! அனுபவித்தது போதும்! கொடுத்து வாங்கியது போதும்! என்று, அனைத்து **காரிய கர்மாவிலும்** போதும்! போதும்!! போதும்!!! என **நிறைவு** பெறு போதும் என்ற நிறைவை, உன் மனம் தான் பெற வேண்டும். வெளி வராது பெற முடியும். அங்கு உன் அறிவு (ஸ்ரீமகவான்) சாட்சியே! இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே! அதுவே யாம்! யாமே அது! அதுவே நீங்கள் இது சத்தியம்.

பாபா.

பிரம்ம பிரபஞ்ச! சிருஷ்டிகளின் விபரமும் மனித வடிவம் வந்த காரணமும்.

8

காலாதீத பரம்! பற்றிய

விளக்கத்தை, தற்காலிகமாக, ஆதிஸ்ரீமஹான்கள்! வாயிலாக உணர்ந்தவை.

(A) காலாதீத பரசொரூபத்தை, எங்கும், விரிந்த, பரந்த, மிகப் பெரிய **பால்வெளி மண்!** என கொள்ளலாம். அது **பால் நிலவின்** வெண்மையும்! முழு குளுமையும்! அனந்த கோடிசூரியப் பிரகாசமும் அதன் நிலையில், மின்மினிப் பூச்சியின்! ஒளியை ஒக்கும்; ஆகவே அதை **அகண்டப் பேரொளி!** (ஈடு உவமை இல்லா ஒளி) வெள்ளம் என, ஓர் **உவமானமாக** மட்டும் சொல்லலாம்; என்பது ஆதிஸ்ரீமஹான்களின் வாக்காகும்.

(9) அதை விளக்க ஒன்றும் இல்லாத தன்மையினால் அதை **இல்லாதது** என்றே சொல்லலாம். அதை எம் ஸ்ரீவசிஷ்டர்பிரான், எம் ஸ்ரீராமனுக்கு சொல்லும் போது.

இத்தகைய மறைத்தானது, எதற்கும் எவர்க்கும் **காரணகாரியம்** ஆகாது. அது தான் தானாய் தனித்த நிலையில், **சும்மா** **சுகமாய்** இருந்தது. இருக்கிறது. இருக்கும்.

இதற்கு மேல், இதை விளக்க **அறிவு** இல்லை. பேரறிவும் இல்லை.

(B) சும்மாவே, சுகமாகவே, இருந்த அந்த ஒன்று **தான் தானாய்** மற்றொன்று **போல்** பிரகாசித்தது. மற்றொன்றாய் ஆனது என்றால், தன்னி இறுக்கிய நிலையில், மூன்று பெரும் **பாதைகள்** ஆனது என்று, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர். இந்த பாதைகள் மூன்றையும், **மஹாகாரணம்** எனச் சொன்னார்கள்.

ஹே ராமா! (92)

ஒன்றும் இல்லாத நிலை ஒன்று தான் தானாய் தோன்றியது அதுவே தம்மைத் தாமே இரண்டு என ஆக்கிக் கொண்டது. அதனிடம் இருந்து பிரிந்த மற்றொன்று தம்மை தாமே பலவாக ஆக்கிக் கொண்டது.

இம் மூன்றும் பாதைகள் என்ற தோற்றமும்!

ஹயன் / ஹரி / ஹரன்!

என்ற ஓர் **நாமத்தை!** மட்டுமே, தமக்கு தாமே தாங்கிக் கொண்டது. இதை மூலா காரணம் என ஏன் சொன்னார்கள் என்றால்?

(A) ஹயன் :- அதுவாகவே, இருக்கிறேன் என்பதை, நிலை நிறுத்துவதற்காகவே, இதை **பிரம்மம்!** என, விளங்கியதாக சொல்வர்.

(B) ஹரி :- அப்பிரம்மத்தை, அறிந்துணரும் நிலையில், **பேரறிவாக!** தாமே தாமாய் விளங்கியதாக சொல்வர்.

(C) ஹரன் :- இப்பேரறிவுக்கு, அதை அறியும் நிலையில் அறமாக **தர்மமாக** அது தாமே தாமாய், விளங்கியதாக சொல்வர்.

ஆகவே இதை மூலா காரணமாகும்.

அந்த ஒன்றே

இப் பல வாகும்.

அதாவது இந்த

நாமரூப

ஜக ஜீவ தோற்றமாகவும்

இப்பலவும் நாமும்

அந்த ஒன்றுக்கு அயலாக இல்லை.

இம்மூன்றும் தாம் தாமாய் இருக்கும்!

நிலை, பாறையாகவும்! நாமமட்டும்!

உள்ள நிலையில், முறையாக ஹயன்! ஹரி! ஹரன்!

விளக்கம் பெற்றதாக, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இம் மூவருக்கும், தோற்றமும்! நாமமாவால் இருப்பது

மட்டும்! உடைய தேயன்றி வேறு, இயக்கம் இல்லை

மனமாக இருக்கும் நிலையில் நிழல்

இல்லை. என்பதே ஸத்தியம். ஆனால் அம்மனமே,

இறுதி பாறைகள் ஆன நிலையில், அம்மூன்றின்

நிலையால், நிழல்! தோன்றியது. அந்நிழலே

யோகமாயா! என ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

இம்மாயாவானது இருள்! வடிவமானதாகவும்

இயக்கத்தின் ஆதார வடிவமானதாகவும்

நாமரூபமே (94)
உன் மனதை
விகாரப்படுத்தி
விவகாரம் (பிரச்சனை)
பண்ண வைக்கிறது.
ஆகவே நாமரூபத்தை
இ மட்டும் இல்லை! இல்லை! இல்லை! என்று
தள்ளிவிடு நீ அதுவாகவே இருப்பாய்
இது சத்யம்.

மஹாசக்தி! வாய்ந்ததாகவும்!
இருந்தால், இதை உள்சக்தியை
உணர்வதாக
என ஸ்ரீமஹான்களால் கூறப்படுகிறது. அதன்
காரணம்:- வெறும் க்ஷேத்ரமாத்திரமாக
இருந்ததை, நாமரூபம்! வேறச் செய்து
ஐக்கியத்திற்கு! காரணமாகியது
இந்த யோகமாயாவே! அதாவது உள்சக்தியவே
ஆகும். என்பது ஸ்ரீமஹான்களின் கருத்தாகும்.

D சும்மாவே, சுகமாகவே, இருந்த அந்த ஒன்று
பிறகும்! தானதாயும்! மற்
றொன்று போல், பிரகாசிக்கச் செய்ததால், மூன்று
பெரும் பாதைகள் எனத்தானே ஆனது.

காரிய சொருபமே
இயக்கத்திற்கு
பயன் படும் காரணம் பயன்படாது

காலாதீத **பர** சொருபமே! இயக்கம் இல்லாததாயிற்றே! அது எப்படி பாறையானது என கேள்வி எழுவாம்? அது இயக்கம் அன்று அதன் உபசார வசனமாக இருந்தாலும்

இம் மூன்று பாறைகளையும் **காரண!** சொருபம் என ஞானிகள் சொல்வர். ஏன் இவை காரணமாகிறது என்றால்? அந்த யோக மாயாவினால் (உள் சக்தியவால்) அம் மூன்று பாறைகளும் **மூன்று நாமங்களும்** பெறுகிறது. அம் மூன்று நாம ரூபங்களும், முறையே

பிரம்மன்! நாராயணன் சிவபெருமான்! (இம் மூவரும் இம் மூவரையும் பிரம்ம ஞானமென சொல்வர்)

முறையே, பிரம்மமும்! அதை அறியும் அறிவும்! அவ்வறிவுக்கு, உறுதுணையான அமைந்த கர்மமும்! என்று, உணர்ந்தால் போதும். இம் மூவரும், இருப்பும்! தோற்றமும்! நாம ரூபமும் தான்! வேற்றார்களே தவிர **இயக்கம்.** இம் மூவரிடமும் இல்லை எனினும் தேவ சக்தியம்.
(இம் மூவரும் காரண சொருபமே, காரிய சொருபமல்ல)

உண்டான சக்தி இயக்கம் உண்டு

ஜகஜீவ ஸம்பந்தம்

நாம ரூ

கருணை! 96

என ஒன்றுண்டு என ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். அதை கருணை **திருஷ்டி** என சொல்வதுண்டு.

இது **பிரம்ம** ரகஸ்யமாகும்.

ஆம் மூவரும் தோற்ற (நிலையில்) காரணமாக இருந்தார்களே யன்றி, இயக்க **காரியம்!** என ஆகவில்லை.

தோற்ற (நிலை) காரணமும்! இயக்க (நிலை) காரியமும்! இணைந்து பிணைந்தால் தான் **நாமரூப!** **ஜக! ஜீவ!** தோற்றம் உண்டாக முடியும்.

E மேலே கூறிய பிரம்மன்! நாராயணன்! சிவபெருமான் ஆகிய இம் மூவரும் இணைந்த நிலையில், ஓர் **நிழல்** உண்டானது. அந்நிழலே, **யோகமாயா!** என ஆகும். மேலே கூறிய மூவரும், இயக்கம் இல்லாத நிலையில் இருந்தாலும், அந்த யோகமாயாவை பற்றிய நிலையில், அம்மாயா **முப்பெரும்!** சக்திகளாக மாறி, மிக்க தொழில் செய்யும். **தாம்**

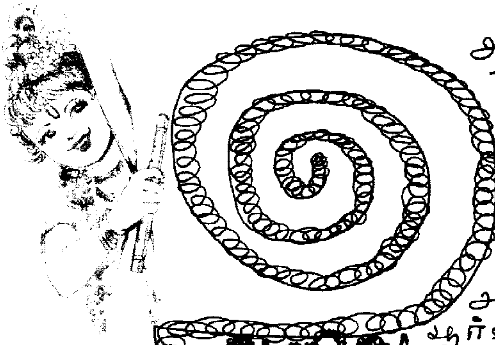

அக்கருணை திருஷ்டியின் (97)

மூலமாக தான் தானே

இறுதி மறையானது

என்னை உணர வேண்டும்.

இதை யுக்தி பூர்வமாக

அறிந்தால் ருசிப்பமே.

பூர்வமாக உணர்ந்தால்

அது ஆனந்தமே.

அறிவு

ஆற்றல் உடையதாயினும் மேலே கூறிய, அம்மூவரும், **திரி** கர்த்தாக்கள் என ஆனார்களோ தவிர, அம்மூவரும், செயலற்றவர்களே! **மாயா** அவ்வியக்கத்தை, செய்து கொண்டு, அக்காரிய இயக்கங்களை, திரிகர்த்தாக்களின் மேல் சுமத்தி, விடுகின்றன. அம்மூவரும், **அறிவு** சொருபமாக இருப்பதால், அச்செயல்களை, ஏற்று கொள்ளுவதும் இல்லை. அவ்வினைக்கு உள்ளாவதும் இல்லை. இது **சாட்சி** நியாயமாகும். இவ் ஒர் முக்கியம் என்னவென்றால்,

சிருஷ்டியின் ஆதாரம்!

பஞ்சபூதங்கள் ஆகாயம், வாயு, அக்கினி, ஜலம், பிருதிவி ஆகும். இப்பஞ்ச பூதங்களில், முதல் இரண்டும் ஆகாயம் வாயுவும்

98

அந்த மூலத்தானது எதற்கு காரண காரியம் ஆகாது என்று மூன்று பாதைகள் ஆன நிலையில் மூலகாரணம் ஆயிற்று என சொன்னது. மண்ணை

அது எம்பிரயோஜனமும் இன்றி ஆனவர்களோ பிரயோஜனம் ஆகும் ரீதியில் உள்ளதாகி விட்டதால் அதை மூலகாரணம் எனச் சொல்வர்.

யோக மாயாவின் / அம்சம் கொண்டதாகும் என்றும். பின் மூன்றும் / அக்கினி / ஜலம் / பிருதிவி /

யோகமாயாவின் / அம்சம் கொண்டதாகும் என்றும். ஸ்ரீ மகான் கூறல் சொல்லப்படுகிறது.

காரணம் | முன் இரண்டும் தோற்றுதலை. பின் மூன்றும் தோற்றுவதை.

முனைக் கண்களுக்கு திரிகர்த்தாக்கள் / மூவரும் அயன் / அரி / அரன் /

அம்சமாக இருந்தாலும். இயக்கம் அற்றிருந்தாலும்

யோகமாயாவின் **அதிவஸ்ய** | சக்தியால்,

இயக்கம் உடையவர்கள் என்று, பேசப்படுவதேயன்றி உண்மையில், இயக்கம் இல்லாதவர்களே

வாக்கிய விளக்கத்திற்காக அவர்கள், இயக்கம் உடையவர்கள், என்ற கருத்தில் அம்மூவரும் /

காரணகாரிய | சொரூபமானவர்கள் என ஸ்ரீ மகான்களின் அனுபவ வாக்கியம்.

99

நடப்பன! பறப்பன!
நீந்துவன! ஊர்வன!
(மனித இனம் தவிர)
மற்றும் தாவர வர்க்கத்து
கரும! ஆன்மாவின்
(உடல்களோ) மேல் பொதிந்துள்ள ஜீவ
சொரூபங்களே யாகும். ஆறு இவைகளிடம்
சங்கல்ப விகல்ப (சித்தம் முறை எண்ணம்) மனம் இலி.

F

வெறும் பாறைகளாக (ஆயன்! ஹரி! ஹரன்!) இருந்த நிலையில்
மஹா காரணம்! பிரம்மன்! நாராயணன்!
சிவபெருமான் என ஆகும்போது காரணம்! இம்மூவரும்
போகமாயா போடு இணைந்து, பிணைந்தால், காரண காரியம்!
என ஆகிறது என உணர்ந்தால் போதும்.

ஆயன்! ஹரி! ஹரன்! என்ற நிலையில்,

சதாசிவம்! மகேசன்!
என அண்ட! சிருஷ்டி என்றும்

பிரம்மன்! நாராயணன்! சிவபெருமான்! என்ற
நிலையில், போக மாயாவுடன், இணைந்து பிணைந்து
ஆனது, பிண்ட! சிருஷ்டி என்றும் சொல்ல
வேண்டும்.

முந்தையது ஜட! சிருஷ்டி! பிந்தையது ஜீவ! சிருஷ்டி
ஆகும்.

இப்படி ஜீவ சிருஷ்டி என ஆகும் போது, சும்மாவே சுகமாகவே
இருந்த, அந்த ஒன்று, தான்தான்!

100

மேலே கூறியவை காரியம் இயல்பாக இயற்கையின் இயக்க நியதி :- இரையை தேடுதல்! தற்காத்து கொள்வது! இனப் பெருக்கம்! தங்குமிடம்! என இந்த நான்கு மட்டுமே

உண்மை இது மனிதனின் செய்கைகளுக்கும் அருந்தவர் திறமை தெரிய வேண்டும்

மற்றொன்றாய் ஆனது என்ற நியதியால் **அனைத்து பாமரர்களாகி** / யோகமாயாவின் மகன்! **மனதை**யும், தன்னுடன் சேர்த்துக் கொண்டு **ஜீவ** இருவழியையும் நடப்பன, பறப்பன! ஊர்வன! நீந்துவன! தாவர ஜங்கமங்கள்! 84 லட்சம் மற்றும் எல்லா ஜீவ கோடிகளையும் படிப்படியாக, படிப்படியாக, உண்டுபண்ணின என்று, ஸ்ரீமஹான்கள் மூலமாக அறிகிறோம். அந்த நியதியால்தான், அந்த காலாதீத ஒன்றானது, ஜீவன் முக்திக்காக, அருள்வது **மனிதம்**/ இதற்கு மட்டுமே, தம் அம்சமாக

பிரம்மன்! நாராயணன்! சிவபெருமான்! ஆதியோர் **அம்ஸஸ்வரூப மனிதம்**!

வடிவத்தை கொடுத்ததாக, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம், என இதை நிறைவு செய்கிறோம்.

பாபா.

பிறவியாலுல் நீசன்! சண்டாளன்! மிலேச்சன்? என கூறப்படுபவர் கள் எவ்வாறும் பிறப்பிலேயே குணத்திலேதான் அவ்வாறு கூறப்படுகிறது என உரைவும் (101)

9 பாபநாசம் எப்படி?

குணத்திலை, பஞ்ச மஹா பாதகர்களுக்கும்! பிறவியின், பொருந்தும்; நீசன்! சண்டாளன்! மிலேச்சன்! மஹாபாபி! ஆகிய எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும், இக்கவியில், இறைகுரு! கருணை பெற்று விட்டால், போதும். ஜீவன்முக்தி அவஸ்யம் உண்டு. என ஸ்ரீமஹான்களின், வாயிலாக அறிகிறோம். அது பற்றிய ஓர் சிறிய விளக்கம்:—

ஸ்வய ஞானானுபவ நூலின், சிவ ஸத்திய வரிகள்.

நிறைவுரும் இந்த நிஷ்டையாளோர்! நீசனாயினும், நிர்மலமாகி, பரமாகி, முத்தராவர். இது உண்மை என வருகிறது.

பிராமணராகப் பிறந்தவனும் (102)

உணர்ந்தவன்! முக்தி அந்நிலையை அடைபவன்!

ஆகவே குலம்! முக்கியமல்ல! குணமே

முக்கியமாகும் என கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அப்படியானால், இதன் கருத்து எப்படி உணர்த்துகிறது

என்றால்? எந்த பாப கர்மாவும்

செய்திருந்தாலும்! உனக்கு ஜீவன் முக்தி!

உண்டு! என்பது தெளிவாகிறது.

ஆகவே மனம்! படைத்த மனித ஜீவன்

அனைவருக்குமே, தோஷ தருமம் பாபம் செய்து

முடிந்தாலும். தோஷம் இல்லை.

~~செய்ய நேர்ந்தாலும்~~

ஜீவன் முக்தி உண்டு! என்ற நிலையால் பாபம்

செய்ய தயங்கமாட்டார்கள் என்ற கருத்தும்

தோன்றுகிறது. இதை சற்று உள் ஆழ்ந்து கவனிக்கவும்.

இவை எம் ஸ்ரீ ரிபுவின் ஸத்திய வாசகமும்;

,, எம் ஸ்ரீ கண்ணனின் கீதா வாசகமும்;

103

முன் கர்மாவின் நிகழ்வு தொடர்ச்சியாக வந்து முடிவுறும். இங்கு ஜீவகர்த்தத்துவம் இல்லாமல் இருந்தவிதமான் இது முடிவுறும். இல்லையேல் இது தொடர்வுறும்.

எப்படி உணர்த்துகிறது என்றால்?

(A) ஸ்ரீ சிவ மஹாத்மா வாசகம்:— பூரண நிறைவு பெறும் இந்த நிலையில் உள்ளோர் ஜீவன் முக்தியில் பரிபூரண நிலை பெற்றவர்கள் மட்டும் / ஏனையோர் எவ்வ நிசரேணும். அவர் பரமாகி ஜீவன்முக்தராயர் என்றார். ஜீவன் முக்தியால் நிலை பெற்றவனைக் கண் சொல்கிறார். மற்றும் பக்தனையோ / ஸித்தனையோ / யோகியையோ / சொல்வதில்லை என்பதே ஸத்தியம் அதே போல்,

(B) ஸ்ரீ கண்ணன் வாசகம்:— நீ பாபிகளுக்கள் மறா பாபியாக இருந்தாலும் சந்தேகம், கவலை, பயம் வேண்டாம் ஆத்ம ஞானம் என்ற ஓடம் கடத்திவிடும் என்றான்.

என் உருவுடன் கூடியதேன்.
ஜெ ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா

சர்வார்ப்பணம் என்ற பரிபூரண சரணாகதி! 104

உறுதியாகவும்! நம்பிக்கையான் வைராக்கியமாகவும் இருந்தால் மட்டும்! முன்பாக்கியின் நியதியால் நடைபெற வேண்டு மனதில் தடையின்றி சந்தேகமின்றி நடைபெற்று முடிந்து விடும் அல்லது;

இவ்விருவர், பாதகமும், எதை குறிக்கிறது என்றால்

நிகழ் காலமல்ல. எதிர் காலமல்ல. (வரும்)

முடிந்த காலமாகும்.

நிகழ் காலமும்! எதிர் காலமும்! வினையும்!

மனமும்! மின்னல் மறைந்து மறைய

கர்மவினையால், புண்ணிய பாவமறிந்து உயிர்

பெறச் செய்வதாகும். முடிந்த காலம் என்பது,

வினை முடிந்து மனம் முடிந்து இறந்த காலம் ஆகும்.

ஆகவே நடந்து முடிந்த, ஓர் கர்மாவை உண்மையாக

எண்ணமிடாமலிருங்கள்!

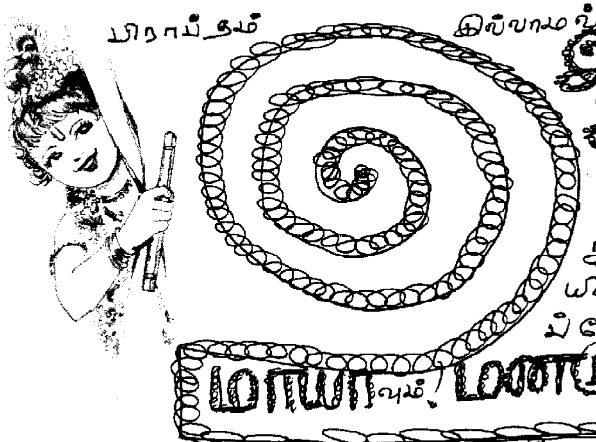

பிராரப்தம் இல்லாமல் ஓ; ஆசை 105

வசத்தாலோ;

சஞ்சிதம் இருந்தால் பிறவோ நடைபெறும் போகும் நிலை வந்தால்

மாயாவும்! மனமும்! இன்றும் நிவர்த்தியாகும்.

புத்யாவம் தந்த பலதின் என்ற நியதியில்,
செய்த பாவங்களை மீண்டும் உயிர் பெறச்
செய்வதாகும். ஆகவே இந்த தேவை இல்லாத,
வீண் கர்மங்களை தேவையில்லை என்றே, முடிவு
செய்வாயாக. அப்படியானால்?

முடிந்த கர்மா எப்படி, பயன் அற்றுப் போகும் என்றால்?

(A) இதைக்கவனி:— தூக்க கனவில், ஓர் சர்ப்பம்
உன்னை தீண்டியதாக கண்டு, அலறி எழுகிறாய்.
விழித்தவுடன் அது கனவு என தெளிகிறாய்.

பாம்பின் விஷம் இறங்க வைத்தியனை தேடி செல்லமாட்டாய்.

இந்த நேரத்தில், அவஸ்தையும் அமைதியும் பெறுவாய்.

(B) தூக்க கனவில், ஒருவனுக்கு ஆயிரம் பணம் கடன்
கொடுப்பதாக கனவு காண்கிறாய். உடனே விழிக்கிறாய்
கண்டது கனவு என தெளிகிறாய். ஆகவே அவனிடம்
பணம் கேட்க செல்லமாட்டாய். இந்த நேரத்தில்
அவஸ்தையும் அமைதி பெறுவாய்.

இதுவே உன்

இறை கருணை ஆகும்.

106

இதுதான் நம்பிக்கை

கெடுவதில்லை என்ற

சத்திய வாசகமும், தெய்வம் மனுஷியானதும்! என்ற சத்திய வாசகமும் பொருந்தும்.

இதைப்போல், நடந்து முடிந்த, நன்மை தீமையின்

கர்மாவும்! ஓர் கனவின் நிகழ்ச்சியாகும்.

நடந்து முடிந்த, கர்மாவுக்கும், கர்மா உண்டோ என நீ கேட்கலாம்?

இதை உணர்.

கொடுத்ததை வாங்குகிறோம்! வாங்கியதை கொடுக்கிறோம்

அதுவே விதிமுறையாகும்.

கர்மா தாவம் சம்பந்தமாக.

நம்மை கொன்றதை, நாம் கொல்கிறோம்.

நம்மை தின்றதை, நாம் தின்கின்றோம்.

நம்மை பாதுகாத்ததை நாம் பாதுகாக்கின்றோம்.

பரிமாறு! கணக்கு, ஒழுங்காக ஒருவருக்கொருவர், பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகின்றன.

இதற்கு எவருமே! எதுவும்! பொறுப்பல்ல என்பதே சத்தியமாகும்.

107

சர்வாரம்பணத்தின் உறுதி நலம்.

என ஆக்குவது

பயமே பலிக்கும்.

விதியின் வழியே
மதி செல்லும் என்பதால்
விதியை மதியால்
வெல்லலாம் என
ஆக்க முடியும் எப்படி
என்றால் அம்மதியை
ஆக்கிவிட வேண்டும்.
அப்போதுதான் முடியும்.

மதியை அறிவாக

கணக்கு! முடியவும். இனி கணக்கு

தொடராது! இருக்கவும். ஒரே வழி?

முதலில்?

ஜீவ! கர்த்தத்துவம் முழுமையாக அழிய வேண்டும்

அசை! ,, ,, நிலைமாற வேண்டும்

இதற்கு, சர்வாரம்பணம்! ஒன்றே வழியாகும்

எல்லாம் நீயே! எல்லாம் உன்னால்! எல்லாம் உனது! என்ற

ஜீவனுக்கு! இருப்பும் இல்லை!

,, இயக்கமும் ,, !

,, உடைமை உரிமை ,, !

இந்நிலையில் கர்மவினையின் மனமும் ,, !
இது லக்ஷியம்

சர்வார்ப்பணம்

08

என்பது ஈசன்

என்ற ஸ்ரீபகவானின்

அதாவது விதிகேவன்

நிதியாக இருப்பதால்

அப்பகவானுக்குள்

மாயா! கட்டுகிறார்

அடங்கி இருக்கிறது. ஆகவே

உன்னுடைய சர்வார்ப்பணத்தால்!

தொடர்! வினை அறுபடுகிறது.

நிகழ்! ,, முடிவுறுகிறது.

வரும்! ,, அழிக்கப்படுகிறது. அகற்றப்படுகிறது.

இங்கு ஓர் முக்கியம் என்னவென்றால்?

நான்! என்னால்! எனதால்! செய்யும் காமா!

அனைத்தும் கலி. தோஷ. பஞ்ச. மஹாபாப. பாதக.

நீசத சண்டாள. துரோக காமா! ஆகும் என

ஸ்ரீமஹான்களின் ஸத்திய வாசகமாகும்.

மாயாவின் மகுடனை

மனமும் (109)

உன் நிலைக்கு அடிமையே ஆகவேண்டும்.

மனமும் விதியும் ஓர் கட்டுக்குள் அடங்கிவிட்டால் அந்த கோடி குணம் ஏது? பந்தமேது? பாவமேது?

நான் இந்த பாவத்தை, செய்து விட்டேனே!

என்று உருகியானால்/ கற்பனையும்,

நான் செய்த இப்பாவம், என்னை தொடருமோ?

என்ற, சந்தேக கற்பனையும். யத்பாவம்

தத் பவதி என்ற நியதியில், உன்னையே சாரும்.

அதை நீயே, வலுவில் ஏற்றுக் கொண்டாய்.

சர்வாரம்பண நியதியில், உறுதியாக நின்று,

அவனன்றி அணுவும் அசையாது

என, நீ மெய்ஞானம் நின்ற நியதியில்,

சந்தேக! காங்க! கவலை! பயமின்றி!

ஆனந்தமாக இருந்தால், எக் கர்மாவும் உனக்கில்லை.

ஈசுருடை ஓசையே/ நீ திகழ்வாய். அதுவே உனக்கு

ஜீவன் முக்தியும்! அவசியம் உண்டு. என்பதே

ஸ்ரீமன் நாரண்கனின் ஸத்தியமாக்கனும்.

இருப்பது ஒன்றே/ நடப்பது நலமே! தி பாபா.

அமைதியாக! அமைதி! இது சத்தியம்

ஹரி ஹர்! 110

என்பதின் விளக்கம்,
ஓர் நிலையில் உ
ண்மை யாக
உணர்ந்தால் ஸத்
என்ற பரம் இல்லாமல் எதுவும் இல்லை.

10

இம்முறை, உதகை என்ற ஊட்டி சென்ற
சமயம், ஓர் அன்பரை சந்திக்க வைத்தான் எமது
ஐயன் திருடன் கண்ணன். அந்த அன்பர் ஹம்ஸ
விஹார் ஆஸ்ரமத்தின், பழம் பெரும் அடியார்.
போலும்? வயதும் 60 க்கு குறையாமல் இருக்கவும்
இப்பைத்தியம் காலையும் மாலையும், அந்த
ஆஸ்ரமத்தை வலமாக ஓர் மூன்று முறை,
நடப்பதுண்டு. அப்படி ஓர் நாள் நடந்து கொண்
டிருக்கும் போது, அந்த அன்பர் இருகரம் கூப்பி,

ஹரிஹர்! என்றார்.

அந்த வைத்தியமும், தம் அபய கரத்தால்,
அபயஸ்தம் செய்த நிலையில், நாராய

ண!

என சொல்லி, ஆசி பண்ணிக்
கொண்டே நில்லாமல், சிரித்துக்
கொண்டே சென்றது போலும்?

ஓ

என்பதே சத்தியம். அறியும் அறிவும்! ஹரி ம்

அதை உணர்த்தும் தர்மமும் ஹர்

ஹயன்! என்ற பிரம்மத்தையே, சுட்டிக்காட்டி உணர்த்துகிறது.

அந்த அன்பரும்! மறுமுறையும், ஹரி ஹர்!
என்றார் வைத்தியமும் மறுபடியும், நாராயணா!
என சொல்லிய வண்ணம், நில்லாமலேயே,
ஆடி அசைந்து சென்றது. அந்த அன்பரும்,
மூன்றாவது முறையும், சற்று ஓங்கிய குரலில், ஹரிஹர்!
எனச் சொல்லி நமஸ்கரித்தார். அம்முறையும்
அது பலமாக சிரித்த வண்ணம், அவர் முகத்தை,
சற்று சாய்ந்து கவனித்த வண்ணம், வழக்கம்
போல், நாராயணா! எனகூறி, ஆடி அசைந்தது.
நின்றுகொண்டு, சென்ற அந்த அன்பர் சற்று
வேகமாக வந்து, அவ்வைத்தியத்தின்,
வலக்கரத்தை, இறுகப் பற்றினார். அங்கு
அவ்வைத்தியம்! சற்று அதிபலமாக சிரித்தது
அவருடைய இருகரத்தையும், தம் இருகரங்
களாலும், பற்றி தம் கண்களில், ஒற்றிய
வண்ணம், அவரை ஆனந்தமுடன் நோக்கியது.

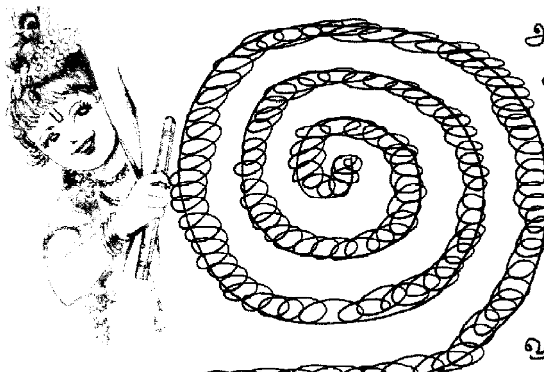

ஆகவே இங்கு, (||உ) வரும் வாக்கு அயன்! ஹரி! ஹர்! என்றே வரவேண்டும். என்பதே ஸத்தியம். இதைமேற்கூறி யால், அறிந்து கொள். ஹரி! என்பது காக்கும் கர்த்தாவாகும். ஹர் (ஹரன்) என்பது

அன்பர்:- ஆமாம் ஸ்வாமி! தெரியாமல் தான் கேட்கிறேன். நான் ஹரி ஹர்! என்று நமஸ்கரிக்கிறேன். தாங்கள் சிரித்துக் கொண்டே நாராயணா! என ஆசிர்வதிக்கிறீர். தாங்களும், ஹரி ஹர்! எனச் சொல்லி, எனக்கு ஆசிர்வதிக்கலாமே? ஏன் அவ்வாறு செய்யவில்லை

வைத்தியம்:- ஐயா! தாங்கள் இந்த, ஸமாஜத்தை சேர்ந்த பழமையான அன்பரா?

அன்பர்:- ஆமாம்.

வைத்தியம்:- எத்தனை வருஷ அனுபவமோ?

அன்பர்:- சுமார் இருபது வருஷ அனுபவமாகும்.

வைத்தியம்:- அப்படியானால் தாங்கள் கூறும், இந்த ஹரி ஹர்! என்பது **நாமவா?** அல்லது **மந்த்ரமா?** ஹரி ஹர்! என கூறிக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர், அறிமுகப்படுத்தும் நிலை என்ன?

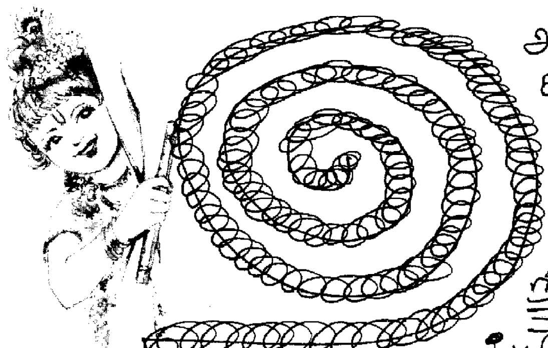

அழிக்கும் கர்த்தாவாகும். படைப்பு என்று ஒன்று இருந்தால்தானே அதை காக்கவும், நீங்கள் அழிக்கவும் முடியும். படைப்பு இல்லாமல், எதை காக்கவும், அழிக்கவும் முடியும்? என உணரவும்

அன்பர்:— ஸ்வாமிஜீ ஹம்ஸ் தேவ் மஹராஜ்! சொல்லுவாராம். ஒருவருக்கொருவர், தன்னை அறிமுகப்படுத்தும் போது ஹரி ஹர்! எனச் சொல்லச் சொன்னாராம். அவரும் அதையே சொல்லுவாராம்.

வைத்தியம்:— நீங்களும், இது காலம் வரை, அதன் அர்த்தம்! தெரியாமல்தான் சொல்கிறீர்களா? எவரிடமும் கேட்கவில்லையா?

அன்பர்:— ஓர்சமயம், நித்தேஷ்வரி மஹராஜ்! யிடம், ஓர் அன்பர், உரையாடல் சமயம் கேட்டார். அது சமயம், மஹராஜ் சொன்னது, அது ஓர்

நாமா! எனமட்டும் அவர் சொல்ல தெரிந்து கொண்டேன். ஆனால் அது பற்றி, நான் விளக்கம் கேட்கவில்லை. நாமா எனமட்டும் தெரியும்.

வைத்தியம்:— அது சரி அதை நாமா எனமட்டும் தெரிந்து கொண்டேன் என்கிறீர்களே! அது யாருடைய நாமா? ஏன் சொல்கிறோம்? அது ஒருநாமாவா? இருநாமாவா? அதன் நாமா

ஓர் நிலையில், **அறிவு!** (114) ஒன்றி உணரும் இடத்தில், இது தவி ரோஷமாக இருப்பதால், ஞானம் என்ற இருமை மட்டுமே, உடைய பிரம்மத்தை! அது இயக்கம் அற்றதாகவே, அதனால் எப்பயனும் இல்லை என்று சொல்லுகின்றவன் என்ன? என்ற கேள்வியாம் இங்கு எவர்க்குமே தெரியாதா?

அன்பர்:- என்னைப் பொருத்தவரை, தெரியாது என்பதே உண்மை. மற்றவர்களைப் பற்றி, நான் கேட்டதில்லை. ஆனால் அது ஓர் நாமா! எனமட்டுமே, ஸ்ரீமகராஜியின் வாக்கு மூலமாக, தெரிந்து கொண்டேன். அது ஒரு நாமமா? இருநாமமா? என்பதும் எனக்கு தெரியாது.

இந்த அளவுக்கு தாங்கள், அதுபற்றி, விசாரணை செய்த பின், அதை தெரிய ஆவலாக உள்ளேன். தாங்களுக்கு தெரியுமா ஐயா?

வைத்தியம்:- ஐயா! அந்த நாமம் பற்றி, ஸ்ரீமஹான்கள் கூறும் போது, அது இருநாமமாகும் என்பார்கள்.

அன்பர்:- அந்த ஸ்ரீமஹான்கள் யார்?

வைத்தியம்:- அந்த ஸ்ரீமஹான்! தாங்கள் என்று நான், வைத்துக் கொள்ளுங்களேன்?

அன்பர்:- **நானா?** என்ன ஐயா விளையாடுகிறீர்கள்.

அதை ஒதுக்கவோ!
மறக்கவோ!
மறுக்கவோ!
செய்யலாம். அல்லது
ஏதோ ஓர் நிலையில்,
ஓர் புராணக்கதையில்,
பிரம்மதேவன்! மெய்யுரைக்க தன்மையால்

115

வைத்தியம் :- (சிரித்துக் கொண்டே) யாகவோ,
ஓர் விளையாட்டுப் பிள்ளைத்தனம். விளையாட்டு
என்றால், எனக்கு ரொம்ப பிடிக்கும். ஆகவே
தாங்களுடன், விளையாடவே வந்தோம்.

அன்பர் :- உங்களிடம் பேசுவதில், ஓர்
அலாதியான, சந்தோஷம் அடைகிறேன்.
இப்படி, அமைதியாகவும்! இனிமையாகவும்!
பேசியதை, நான் கண்டதும் இல்லை கேட்டதும்
இல்லை. சரி சரி! அது இருக்கட்டும்! என்ன என்ன?
அதன் விபரம் என்ன?

வைத்தியம் :- உங்கள் அனுபவத்தில், தாங்கள்
உணர்ந்தது என்ன? உங்களுக்கு தெரிந்த
மட்டில், என்ன தோன்றுகிறது?

அன்பர் :- அந்த அனுபவத்தில், எனக்கு எதுவும்
தோன்றவில்லை ஐயா! ஹரிஹர்! என்றால் என்ன?

வைத்தியம் :- ஐயா! சுருக்கமாக கேளுங்கள்.
ஹரி! என்றால், இக்கலியில் புராணக் கதை!
மெய்க்கதை கேட்டறிதலில், அதை நாராயணன்
என்றும். அவரை பாற் கடலில் பள்ளி கொண்டவர்
என்றும்

ஆலோகத்தில் பிரம்மாவுக்கு ஆலயமே! 116

இல்லாமல் போன தன்மையால், அந்த பிரம்ம தேவனே (ஹேயன்) மறக்கவாம்! மறுக்கவாம்!

மேலும் பிரம்மா என்றால், படைக்கும் தொழில் தானே?

வைகுண்ட வாசி என்றும், படியளப்பு உடையவர் சொல்வர். அதே போல் அவர்களே,

ஹர்! என்றும் ஹரன்! என சொல்லும் ஸ்ரீசிவபெருமான்! என்றும், அவர் கைலாசவாசி! என்றும் கூறுவர். இப்போது இவர்கள் இருவர் யார்? என்ன செய்கிறார்கள் என்பதாவது? புராணக்கதை போல சொல்ல முடியுமா?

அன்பர்:- இனித் தெரியும் ஐயா! பக்தியால், உன்னவர்கள், இதை தெரியாமல் இருப்பார்களா?

வைத்தியம்:- சரி சரி! நீங்கள் உங்களுக்கு தெரிந்ததை, சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்!

அன்பர்:- நாராயணன் என்றால், காக்கும் தெய்வமாகும். சிவபெருமான் என்றால், அழிக்கும் தெய்வமாகும். ஆகவே தான், ஹரிஹர! எனச் சொன்னார்கள் போலும்?

என்ற நிலையில், அவர் நம்மை இம்மூவுலகில், படைத்தவர்தானே? நாம் அவதியுறுகிறோம்? அப்படிப் பட்ட பிரம்மா! நமக்குத் தேவை இல்லை மயக்கவாம்! மறக்கவாம்!

என்ற வெறுப்பாலும் என்ற கருத்து வருகிறது.

வைத்தியம் :- சரியாகத்தான் சொன்னீர்கள் ஐயா! இருவரை சொன்னீர்களே! அந்த மூன்றாவது **நபரை**! ஏன் சொல்லவில்லை? அவரை ஏன் மறந்து விட்டீர்கள்? அவர் தேவையில்லையா? அல்லது அவர் வேண்டாதவரா?

அன்பர் :- இது என்ன? இப்படி சொல்லி விட்டீர்கள்? அவர் **பிரம்மா**! வாயிற்றே.

வைத்தியம் :- இப்பிரம்மாவின் தொழில் என்ன?

அன்பர் :- படைக்கும் தொழில் பிரம்மாவின் தொழிலாகும்.

வைத்தியம் :- பின் அவரை ஏன் மறந்து விட்டீர்கள்? அவரையும் இணைக்கலாமே!

அன்பர் :- இணைத்து சொல்வது என்றால், அது எப்படி இணையும்? அதை சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்?

வைத்தியம் :- **ஹயன்! ஹரி! ஹர்!** என வர வேண்டும். அப்போது தான், இந்த நாமம் பொருந்தும்.

இ அறிவும்! (118)

பேரறிவும்! உடைய உங்களுக்கு, ஞயன்! ஞானி! ஞானம்! ஆகிய இம்மூன்றுமே, ஸத்குருவாக இருக்கிறீர்கள்

நாமரூப தேவ தெய்வங்களாக இல்லையென்பதே சத்தியம்.

அன்பர்:- இது நன்றாகத்தான் இருக்கு. பின் அதை ஏன் மறந்தார்கள்?

பைத்தியம்:- (அவர்) ஸ்ரீஹம்ஸதேவ் ஜீ மறக்கவில்லை. அவர் ஞயன் என்றதை தன் உள் அடக்கிக் கொண்டு, ஞயன் ஞானி ஞானி! என்று தான் சொன்னார். ஆனால் அதை தெரிந்துகொண்ட அன்பர்கள்! அதை சுருக்கிக் கொண்டார்கள்.

இக்கலி தோஷமானது, தேவ தெய்வ நாமாக்களை! உண்மையாக, உள்ளத்தில், ஒட்டாது. என்பதே சத்தியமாகும். உதாரணமாக :- கிருஷ்ணன்! என்பதை, கிச்சான் என்றும் கிட்டு என்றும், விக்னேஷ்! என்பதை விக்கி! என்றும் நாராயணி! என்பதை நாணி! என்றும் இதைப் போலவே,

ஓம் 119

என்ற பிரணவமானது

பாசி மணிகளை சேரக் கோர்க்கும் ஊசி நூல் போன்றது.

அதாவது, அனைத்து மந்திரங்களும்!

வீட்டில், பெரியவர்கள் வைத்த நாமங்களை,

சுருக்கி! அனாச்சாரமாகவும்!

அபவாதமாகவும்! அசிசையாகவும்!

அபத்தமாகவும்! ஆக்கிக் கொண்டதே, இன்றைய

கலியுக தோஷமாந்தர்

அநாகரிகமோஹம்

ஆகும். இது பற்றி அமைதியான விளக்கம், சொன்னால்

நீ கற்கால மனிதன்! காட்டுமிராண்டி! அநாகரிகன்!
பழங்கால பஞ்சாங்கம்! ஆதிவாசி/பைத்யன்/புலியன்!
என இன்னமும், அனேக நாமாக்களைச் சொல்லி,
ஒதுக்கி வைத்து விடுவார்கள்.
அதே போல், பரம் பூஜ்ய ஸ்ரீ ஹம்ஸ தேவ்! அருளிய
உபதேசங்களையும், நாம் ஏற்க முடியாத காரணத்தால்,
அவைகளை சுற்றமாற்றி,

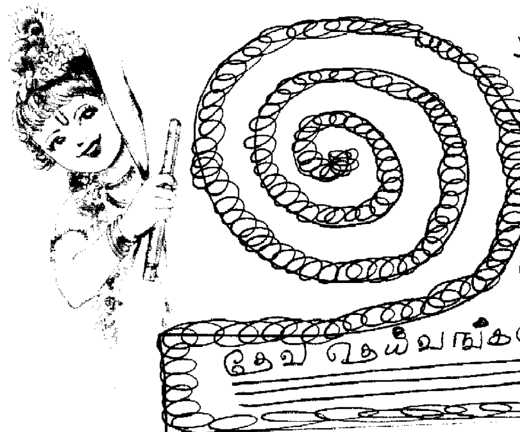

பிரணவம் என்ற ஓர் நூலில், 120 கோர்க்கப்பட்டதால் இதன் உண்மை என்ன வென்றால்? அனைத்து சூட்சும! நாமரூப தேவ தெய்வங்களும்! அவர்களின், தவ தோஷ, யுக்தி விகாரத்தின்படி, மாந்தி அமைத்துக் கொண்டு அமைதியை இழந்து விட்டனர். மேலும் இவர்கள் கூறும் அவ்விரு நாமாவின், உள் அர்த்தம் தாங்களுக்கு, தெரிய முடிகிறதா? இல்லையா?

அன்பர்:- ஐயா! அதையும் சற்று விளக்கி அருளுங்கள் கேட்போம்?

வைத்தியம்: ஹரி! என்றால் அறிவு! ஆகும். ஹர!ஹரன் என்றால் தாமம்! ஆகும். முன் சொன்னபடி மறைபொருளாய், இருக்கும் ஹரயன்! என்றால், ஸத்தியமாய்! உண்மையென்றும் நித்தியமாய்! அழிவில்லாத, இருப்பு அந்த ஞானாதீத ஒன்றை அறிவை, ஸத்திய தர்மத்தை துணையாக கொண்டு, அதுவே நாம்! நாமே அது! என, உணர்ந்து அது ஆவதாகும்.

நாமாக்களும், (121)
அவர்கள்
இயங்கும் அனைத்து
மந்திரங்களும்!
பிரணவம்!
இன்றிப் பிராணன்
என்ற உயிர் இல்லாமல் போய்
விடும்.

அன்பர் :— இது நல்ல பயனுள்ள விளக்கமே.
ஆனால் தாங்கள் கூறும், நாராயணா!
என்ற வாக்கின், அர்த்தமென்னவோ?
வைத்தியம் :— ஐயா! நாராயணா! எனக் கூறும்
வாக்கானது, வைணவ மதபேதமல்ல!
எந்த மூர்த்தியையும்! குறிப்பதில்லை. அதன் பொருள்
மங்களம் பொங்குக! என்றும்.
நலம் பெற்று வாழ்வாய்! என்றும், ஸ்ரீமஹான்கள்
ஆசி அருளும், வாழ்த்துரையாகும்.
அன்பர் :— ஐயா! நான் காஞ்சங்காடு! ஆனந்
தாஸ்ரமமும், பலமுறை சென்றிருக்கிறேன்.
அங்கு அந்த ஸ்ரீராம்! நாமமே! எனக்கு
பிடித்ததாகும். ஸ்ரீ ஸத் ஸித் ஆனந்த ஸ்வாமிஜி
யையும்! பல முறை தரிசனம் செய்திருக்கிறேன்.
அங்கும், அனைவரும், ஒருவருக்கொருவர்
தம்மை அறிமுகம் செய்யும் போதெல்லாம்.

ஓ

அம்மந்திரங்களும்
அந் தேவ (௨௨)
தெய்வங்களும்
பர அம்மலம்
கொண்டிருந்தாலும்,
இயக்குகின்றது
பிரணவத்தையே,
மந்திரம் இருக்கிறது. இயங்குகிறது! என
உணர வேண்டும்.

ஹரி ஓம்! என, கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம்.
அது மந்திரமா! நாமாவா? அதையும், கூறு
விளக்குங்கள் கேட்போம்.

வைத்தியம்:— பரவாயில்லையே! ஆர்வம்கொண்டு வே உன்
முன் பாக்கும் கூறியதாயின்,
ஹரி என்றால் அறிவு ஆகும். அதுவே ஆத்மா ஆகும்.
ஹரி ஓம் என்றால், அது நாமாவே! காரணம்
என்னவென்றால்? எந்த ஓர் வாக்கியத்திலும்!
அல்லது நாமாவுக்கும்! ஓம் என்ற பிரணவத்தை

முன்னால் பின்னால்! போட்டால் அது மந்திரம் ஆகும்.
" அது மஹா வாக்கியம் ஆகும்.

ஓம் என்ற பிரணவமே! அடங்கியுள்ள உயிர்!
ஆகும் என, ஸ்ரீமஹான்கள் கூறுவர். இதை
வைத்து, அந்த ஹரி ஓம் ஐ உணருமிடத்து,

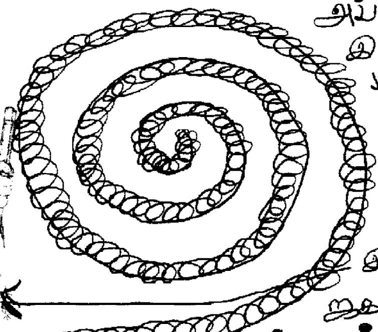

அப்பிரணவமும்! (23)
இவ்வியாவும்,
மந்திரம் கருமம் அனைத்
சார்ந்த தேவதையாம்
கருமம் இல்லவே இல்லை.
மேலே சொன்னவைதான்
இல்லையென்றவந்நாமரூப
ஜகதிய தேவதைகளின்,
இரும்புமா! இயக்கமும்! இல்லையென்பதே வுத்தியம்

அந்த ஒன்றை அறிவோம்!

அந்த பிரணவத்தை பற்றிக்கொண்டு அறிவோம்.
அதை எப்படி எந்நாளியால் அறிவோமென்றால்

அடங்க மறுப்போம்! என்ற

கலியுக தோஷ குண வக்ர காலத்தில்;

அடங்கி இருப்போம் என

நாம் அடங்கி இருந்தால். உலகம் நம்முள் அடங்கும்.
உலகம் நம்முள் அடங்கி, அது இல்லாதொழிந்தால்,
நாம் அந்த ஒன்றை! அறிந்துணரவும் முடியும்.
நாம் அந்த ஒன்றாக, ஆகவும் முடியும். இது
இந்த ஜையின் ஸ்வய அநுபவமாகும்
இருப்பது ஒன்றே! என்றறிந்தால்
நடப்பது நலமே!

பாபா.

அனைத்தும் ஒன்றே! அதுயாமே! அதுவே நீ! இது ஸத்தியம்.

(ஸத்திய வாக்கை) A

ஸத்தியம் பேசு
தர்மம் செய்
நாவை அடக்கு
கருணையோடு இரு

"ஸத்தியம் பேசுவோம், தர்மம் நிலைநாட்டுவோம்!"

"ஸ்ரீ ஸத்குரு திருவடிதுணை!" "நம்பினோர் கெடுவதில்லை!"
"தெய்வம் மனுஷ்ய ரூபேண!" "யதி பாவம் தத் பவதி!"
"ஸ்ரீராம், ஜெயராம், ஜெய ஜெய ராம்; ஓம்!"
"அஹம்பிரம்மம், ஜெகம்பிரம்மம், அகமே எல்லாம்!
"ஜெகம், பரமும், ஜீவர்களும், இறையும் இல்லை"!

இறை அன்பையும் ஒரு அறிவினையும் உருவான குழந்தையாய்! உன் அடக்கத்தினை நலம் பெற வாழ்த்துகிறோம்.

உன் அன்பான தபால் கண்டோம். அதன் விபரம் அறிந்தோம். அதில் உள்ள கேள்விகளும் ஒரு ஹாண்ட் [illegible] இருக்கக் கண்டோம். அதன் விளக்கம், அவன் கண்ணன் அருள் அவன் கை வேலை! வரைந்தது, உணர்க, தெளிக.

அப் பெரியவர்! (B)

ஸ்ரீமஹா பெரியவரிடம்!

சேவையில் ஒரு வேலை

செய்யும் போது அவர்

எண்ணம் சிவ ஏதோ

பார்வையுடன் எப்படி இருந்தது என்றால்?

தொடரும்.

(1) உன் கேள்வி:- ஒர் சாதகனிடம் கேள்வி

தெளிவுக்காக இருக்கலாமா?

வைத்தியத்தின் பதில்:- இருக்கலாம்!

ஆனால் கேள்வியே சாதனையாக இருக்கலாகாது.

அவசியமானதை கேட்டு, தெளிவு பெறலாம்.

அதனால் அனுபவம் பெறு(ரு)ம் போது

கேள்வியை அவசியம், குறைக்க வேண்டும்.

சாப்பிடுபவன் பேசமாட்டான்! பேசுபவன்

சாப்பிட முடியாது. சாப்பிட இயலாது. மேலும்,

பேச்சில் கேள்வியால் வயிறு விட்டால்,

சாப்பிட அனுபவம் பெற மறந்துவிடுவான்.

அனுபவம் பெறு(ரு)ம் போது கேள்வி வேண்டாம்.

மனைவி/ மக்கள்!

நான்/ நலமாக

அதாவது வறுமை/

பிணி/ சாக்காடு/

இல்லாமல் வசதியோடு

நான் பெரும்பாக்கியம் நிலையில்

ஒரு பெரியவரிடம் சேவை செய்ததால்?

இன்றும் இன்பமாக வாழ்கிறேன். தொடரும்

(2) உன் கேள்வி :- சர்வாரம்பண நிலையில் பிரம்மாரம்பணம்!

செல்கின்ற, அவர் எனவே ஸ்வயமாய் நீங்களும்

எதை தேடுகிறது அதனை பிரம்மாரம்பணத்திற்கென தனியாக சக்தி வேண்டுமோ?

ஒரு ஐயமுண்டு :- இது நல்ல பயனுள்ள கேள்வியே. இதை உணர்!

(A) சர்வாரம்பணம் :- இது ஸ்ரீபகவானிடம் செய்யும் சரணாகதியாகும். இதனால், விதி/ முடிவுறும்.

மனம்/ முடிவுறுதல். ஏனெனில் மனம் முடியாமல் இருக்குமெனில், அம்மனம் வினையைத் தேடி/ கொண்டு, ஆன்மாவுக்கு வழி வகுக்கும்.

ஆகவே, விதி அழிந்தால்மட்டும் போதாது. மனமும் அழிந்து மறைந்தாக வேண்டும். அதற்கு?

என்ற பேர் புகழ்ச்சி (D)

யான் இல்லையேல் வாழ்வு

வேலை செய்தால்

சேவை செய்யவில்லை.

சேவை — செய்தவர் அவர் எண்ணம் எப்படி இருக்கின்றனரோ? தொடரும்

(B) பிரம்மச்சரியம் — பிரம்மச்சரியம்

அவசியம் தேவை. இது பக்குவப்படுத்தில்,

மனது | அர்ப்பணம் பண்ணும் நியாயம்.

இந்த பிரம்மச்சரியத்தின் நாம ரூப

ஆகலும், தேசாந்திரங்கள் | தாங்குமவன் கையில்

உள்ள, மவர் எப்படி காரணை நடக்கவில், விவகி

விருப்பம். அப்படி இல்லாது ஒழிந்து நாசமாகும்.

ஒன்றே அடிய சரியார்ப்பணம் | மனம் அடிய பிரம்மச்சரியமனம்

இங்கு எல்லாம் நீயே | இங்கு எல்லாம் ஒன்றே |

" நாம ரூபம் உண்டு | " நாம ரூபம் இல்லை |

இதுவே ஜீவன் முக்தி

(C) உன் வேண்டுகோள் — மார்க்கமாகும் தர்சனம்

இருந்து பண்ணாய்க்கிறேன்.

உன் நம்பிக்கையும் | வைராக்கியமும் |

அவசியம் பவணதரும்.

இருப்பது ஒன்றே | நடப்பது நல்லதே |

பாபு.

எல்லாம் ஒன்றே | அது யாரோ | அது நீயே | பொய் சத்தியம்.

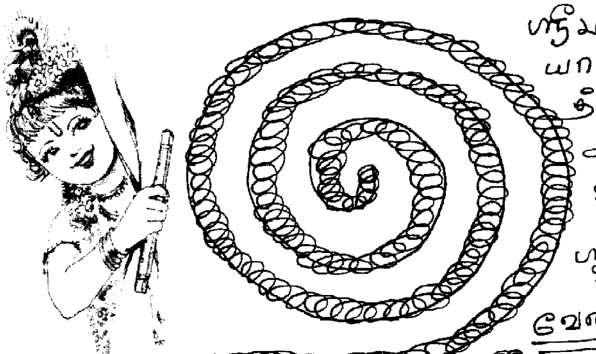

ஸ்ரீபகவான் கிருபை யால் ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மாவை அடைந்தேன். அந்த ஸ்ரீமஹாத்மாவின் அருளாசியால் ஸ்ரீபகவானை அடைய வேண்டும் என்றும்

சொந்த பந்த பாச

பிரிவினை விடவேண்டும் என்றும்

அன்பின் **ஐயனே**

உன் தபாலை முடித்தவுடன், என் மையன் திருடன் (கண்ணன்) கலகலவென சிரித்து விட்டான். ஏன் கண்ணா இந்த சிரிப்பு என்றேன்? இந்த தபாலை முடித்து விட்டாயா என்றான்? அதில் என்ன சந்தேகம் என்றேன்? உனக்கு ஸ்ரீ **புத்தி** இல்லை என்பது சரியாகத்தான் இருக்கிறது. தபாலை முழுமையாக படித்தாயா? அல்லது அரைகுறையாக என்றான்? படித்தோமே, குறை ஒன்றுமில்லையே? உனக்கு ஏதாவது தெரிகிறதா கண்ணா என்றேன்? ஒரு அறிவாளியாக, இரண்டு கேள்விக்கு விடை எழுதினாய், ஓர் உண்மையை பக்தையும், ஆத்தி செய்தலை கடைசியில், நான்காவது **கடமையை**

ஏன் மறந்தாய்? எப்படி மறந்தாய்? என அடிக்கடி கட்டி வாசிக்கக் காட்டி என்னை, ஏம் பிரபு, அதி ஹாக்கினை, அவன் அருளால் அவனை நாடு. அவன் அருளால் அதை உணர்வாயாக.

இ பாவி — தீவிர வைராக்கியமாக இருப்பார். அங்கு விசையாவி வந்தமகனை அழைக்க ஓயும் ஸ்ரீபகவான் நம்மை பிணிமாற்று நீந்து அவித்து விட்டுவிட்டார் என்ற ஆனந்தத்தில் துயர வருத்தத்தை நிறைவாக வந்துகொண்டார்.

(4) இது கேள்வியல்ல:— ஓர் பெரியவரின் அனுபவம்:— அது யாது எனில்?

ஓர் பெரியவரை அட்டிகி காட்டி, அவர் காஞ்சி ஸ்ரீமஹாபெரியவரின்! அன்புக்கு பாத்திரமானவரென, குறிப்பிட்டு அவர்/ஸ்ரீமஹா பெரியவர் அவர்களின், அடியவர்,

பட்ட (வினையின்) துன்பம்:—

(A) 1997ல் மைந்தனை இழந்தார்.

(B) அப்பெரியவர் சொல்லும் புகார்:— 40 வருஷங்கள் ஸ்ரீமஹா பெரியவருக்கு செய்த தொண்டின் பலன் இதுதான் என்றார். (காவியும் & தொண்டையும்)

(C) ஸ்ரீமஹா பெரியவர் கொடுத்த, காவி வஸ்திரம் நிந்தனைக்காக! முகவரியை உன்னிடம் கொடுக்க எண்ணுகிறேன் போதுமா?

உ

ஸ்ரீமஹா பெரியவரை
பழிக்கவோ
துறக்கவோ!
குறைவாக கருதவோ
மாட்டார். ஆனால்
நினைவு கொள்வார்.

G

ஸ்ரீமஹான்களின் அண்மையில்
சொந்தபந்தம் அகன்று நாசமாகுமே
தொடர்பு உண்டாகாது.
பணி ,, ,, முடிந்தது.

A அவர் மகனை இழந்தது, ஸ்ரீமஹாத்மாவும்!
அவரும்! ஸ்ரீமகவாயும்! காரணம் அல்ல.

அவன் அத்தாவும், ஒன்று வந்த காரியம்,
முடிந்துவிட்டது. வேறொரு காரியத்தாவும்!
ஒன்றுக்காக காரணம் (ஒருகேவனே) (தேவ ஆக்ஞைக்கு)
நாடிச் சென்றுவிட்டான்.
இவர் என் / மகன் / இழந்து விட்டேனே!
எனப் புலம்புவது, பாசத்தின் விளைவு தோணாறு
ஆகும்.

இதில் என்ன பாடம், உணர்கிறோம் என்றால்?
அவர் அந்த ஸ்ரீமஹாத்மாவிடம் சேவை!
செய்யவில்லை. வேறு செய்திருக்கிறார்.
ஆகவே கடமையை எதிர்பார்க்கிறார்.
என பொருள் கொள்ளல் வேண்டும்.

உ

நீ கூறிய அம் (H) பெரியவரின் மகன் மரணத்தைப் பற்றி ஸ்ரீமஹாபெரியவரும், இவ்வேறுமைக்கதியமே அறிவாய் அறிவோம். உணர்வோம். ஆனால் எங்களிடம் தொடரும்

(B)

40 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவர், இவர் எண்ணத்தின்படி, **புண்ணிய பாவம்** இவ்விரண்டையும், நீலகண்டு ஏற்று வாங்கிக் கொண்டார். அந்த ஸ்ரீபரம கிருபாநிதியாகிய, ஸ்ரீமஹாகருணை இவருக்கு, இவ்வளவு சொந்த பந்த பாசபிணைப்பு வேண்டாம் என்றும், **துறவு** வாழ்வை மேற்கொள்வாயாக! என்று திவ்யாலிங்கனம் அதிகமனதும்! மிகவும் மேலானதுமான, **காவி** வஸ்திரம் **ருத்ராக்ஷம்** கொடுத்தார். ஆனால் முடுகேசுகாரனை, ஓர் நாயிடம் போட்டால், அது என்ன செய்யும்? உருட்டி உருட்டி பார்க்கும். ஒன்றுமில்லை என அதை விட்டு விலகும்.

மனம்! (1)

இல்லாத தன்மையால் அடம்பு பிடிக்க வில்லை அடம்பு இயலவில்லை. அவன் இன்னொரு கரு வறையை நாடி வெகு வேகமாக சென்று விட்டான். அதுவே விதியின் தர்மமாகும். முடிந்தது.

அந்நிலையே, அம் பெரியவர் நிலையும் ஆகும். அறிவீ?

ஸ்ரீமஹான்களின் வாக்கும் செய்கையும் **வீண்** போவதில்லை. எப்படி யாவது, அருள் ஞானமாகவோ, **அவரை விரட்டியாவது!** அவன் தந்தேதீரும். இது சத்தியம்.

அவர் அம்புஜாக்ஷமான, ருக்மிராஜ மாலையையும், காவியஸ்திரத்தையும்

நீங்க வேண்டாம்!

அது ஒருவர்க்கு, ஸங்கல்பம் பண்ணி கொடுக்கப்பட்டதாகும். அதை நீ ஏன்றுவீ?

அருளும் பொருளும் இரு துருவங்கள் ஆகும்.

அருள் ஒளி ஆகும்

பொருள் இருள் ஆகும்

இரண்டும் ஒன்று சேரவும் செய்யாது
,, ,, முடியாது. தொடு

அது தோஷம்! ஆகும். ஆகவே,
அதை விலக்க வேண்டும். மிகவும் அற்புதமானதை
இவ்வியில், அதை ஏற்கும் தகுதி
அவர் மனம் நோககாமல்
நெஞ்சில் இல்லை என, ஒதுங்கிக் கொள்வாயாக.

சத்தியமான! ஸ்ரீமகான்கள்!

தெய்வீகத்திற்கும்! அதனினும் அதிகமான,
பரமார்த்திகத்திற்கும் தான் வழிகாட்டு
வார்களேயன்றி லௌகீகத்திற்கு!

வழிகாட்ட மாட்டார்கள்.
வழி காட்ட இயலாது. வழிகாட்ட முடியாது.
ஆனால் இக் கலியுக குருமார்கள்!

அவரை விரட்டி
யாவது பலன்
தந்தே தீரும் என்றால்
அவர் ஞானம்!
,, விஷம்!!
எப்படி அமைந்திருந்தோ
அப்படி **விதி**யாகிய
ஸ்ரீமகான் நடத்தி வைப்பான் இதற்கு
வேறு எவரும் பொறுப்பல்ல முடிந்தது.

பொன்னோடு! பொருளோடு! புகழோடு!
அஷ்ட ஐஸ்வர்யத்தோடு! குழந்தை குட்டி
களோடு! போக போக்யத்தோடு! **வாழ**!
வழிகாட்டுவார்கள். அது அவரவர் விதியின்படியும்
முடியும். அப்படி முடியாததையும், காவல் தெய்வம்
மூலமாக, **பரிகாரம் (பலிபூஜை)**
செய்யச் சொல்லி இஷ்டகாமியார்த்த ஸித்தி
யார்த்தம் என செய்து முடிக்கவும் முடியும்.
அதனால் கர்மா பெருக்கவும் முடியும். பிறவி
கடலில் தள்ளவும் முடியும். அந்த கதை
நமக்கு வேண்டாம். உன் நிலையில் அதை
யாமல், **ஆசை** யில்லாமல், சுவை
இல்லாமல், நிர்பயமாக உன்னால் முடியும்.
முடியாததை இப்பிறவியில்
புவம் பெறுவது.

வாழ்வு வேண்டுமானால் **சாதனையை** விட்டு விடு. சாதனை செய்ய வேண்டுமானால் **வாழ்வை** **துறந்தே** ஆக வேண்டும் என்பதே ஸ்ரீமஹான்களின் அனுபவ வாக்காகும்.

எழுதியவன் கண்ணன்! பிரிய குழந்தையை, அதிக கவனத்துடன் வாய் விட்டு உரக்க படித்துப் பார்க்கணும் நான் அவன் சொன்னதை வைத்து.

பேஷ் பாபா! பேஷ்! வெகு ஜோர்! வெகு வெகு அற்புதம்! இதை எழுதாமல், இத் தபால் அத்தனைக்கும் அனுப்பியிருந்தால் அத்தனைக்கு என்ன பலனும் தெரியுமா? குரு! குருநாதன்! பகவான்! பகவான்களுக்! நலம் பெற வாழ்த்துகிறேன் என, ஆசியுரை கூறிவிட்டு, அந்தர்யாமியானவன். எமது ஐயன் திருடன் என்னும், கண்ணன் இத்துடன் உன் தபால் நிறைவு செய்கிறேன். எழுத்து குறைகிறது! எழுத இயலவில்லை!

போதும்! என நிறைவு செய்கிறேன்.

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே!

பாபா

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!